

Mieczysław Bienia, Sławomir Żółkowski

Żerocin, st. III, gm. Drelów, woj.
białskopodlaskie, AZP 63-84/14

Informator Archeologiczny : badania 27, 24-25

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zagaje Stradowskie, st. 1 Mogiła Stradowska
gm. Czarnocin, woj. kieleckie
AZP 96-61/141

Polska Akademia Nauk Instytut Archeologii i Etnologii Oddział w Krakowie

Badania prowadziła mgr Barbara Burchard. Finansowane przez Instytut Archeologii i Etnologii PAN. Trzeci sezon badań. Cmentarzisko megalityczne kultury pucharów lejkowatych.

Badania prowadzone w 1993 r. na Mogiła Stradowskiej (kurhan kultury ceramiki sznurowej, pod którym odkryto 2 grobowce megalityczne kultury pucharów lejkowatych) skoncentrowane były na poszukiwaniu części zachodniej grobowca I/59 kultury pucharów lejkowatych. Część wschodnia — czołowa — wraz z grobem z pochówkiem, znajdowała się pod nasypem kurhanu kultury ceramiki sznurowej i była badana w latach 1959 i 1991. Część zachodnia znajdowała się poza nasypem i była w znacznym stopniu zniszczona przez jamy przykurhanowe.

W wyniku tegorocznych badań uzyskano pełny zarys grobowca ukształtowanego na planie trapezu o osi długiej zorientowanej na północny zachód-południowy wschód. Długość grobowca wynosiła ok. 22 m, szerokość czoła od strony wschodniej 7 m, od zachodniej — 5 m. Obudowę grobowca stanowiła palisada — w rowkach szerokości ok. 50 cm zachowało się 27 śladów po słupach rozmieszczonych w nieregularnych odstępach. W ścianie czoła grobowca znajdowało się wejście symetrycznie umieszczone w jej środku, grób konstruowany z płyt wapiennych usytuowany był w odległości 4 m od wejścia. W grobie (badanym w 1959 r.) znajdowały się zniszczone szczątki ludzkie o czytelnym układzie — szkielet był w pozycji wyprostowanej, z głową skierowaną ku zachodowi. Na wierzchu bruku kamiennego stanowiącego pokrywę grobu znajdował się kubek z uchem typu ansa lunata.

Badania będą kontynuowane.

Żerocin, st. III gm. Drelów, woj. białkopodlaskie
AZP 63-84/14

Wojewódzki Konserwator Zabytków w Białej Podlaskiej (Państwowa Służba Ochrony Zabytków)

Badania ratownicze prowadzili Mieczysław Bienia i Sławomir Żółkowski. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Białej Podlaskiej. Osada wielokulturowa: kultura pucharów lejkowatych, kultura trzciniecka, kultura łużycka, młodszy okres przedrzymski, wczesne średniowiecze.

Podczas badań powierzchniowych w 1991 r. znaleziono ślady wskazujące na istnienie na tym stanowisku obozowiska z okresu mezolitu oraz osady wczesnośredniowiecznej. Inspekcja terenowa przeprowadzona w lipcu 1992 r. wykazała znaczne zagęszczenie materiału zabytkowego na powierzchni piaszczystej wydmy. Odkryto dużą ilość ceramiki reprezentującej kulturę pucharów lejkowatych, neolit strefy leśnej, kulturę trzciniecką, kulturę wielbarską oraz dwie fazy wczesnego średniowiecza, a także znaczną ilość starożytnego materiału ceramicznego. Oprócz ceramiki na powierzchni stanowiska wystąpił liczny materiał krzemienisty mezolityczny, neolityczny oraz z epoki brązu.

Badania wykopaliskowe 1993 r. były kontynuacją niewielkich prac ratowniczych prowadzonych w 1992 r. Założono wówczas 4 niewielkie wykopy, w których odkryto 6 obiektów z materiałem należącym do kultury pucharów lejkowatych, kultury trzcinieckiej oraz z młodszego okresu przedrzymskiego i starszych faz wczesnego średniowiecza.

W 1993 r. badaniami objęto wszystkie profile żwirowni, które dokładnie odczyszczono, zakładając wykopy w miejscach występowania obiektów archeologicznych. W wyniku tych prac odkryto dalszych 12 obiektów. Były to zazwyczaj jamy osadowe o bliżej nieokreślonej funkcji. Najliczniejszy materiał związany był z ludnością kultury trzcienieckiej. Nie mniej liczne były materiały ceramiczne kultury lużyckiej (epoka brązu-wczesna epoka żelaza). Odkryto również fragm. naczyń kultury ceramiki sznurowej oraz fragm. ceramiki z młodszego okresu przedrzymskiego.

Żuławka Mała, st. 1
gm. Wyrzysk, woj. pilskie
AZP 37-31/1

Muzeum Okręgowe w Pile

Badania prowadzili mgr Magdalena Suchorska-Rola i Jarosław Rola. Finansowane przez Głównego Konserwatora Zabytków w Warszawie, Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Pile i Muzeum Okręgowe w Pile. Drugi sezon badań. Wielokulturowe stanowisko (osadowe), w części niżej położonej „typu mokrego”, z przewagą materiałów neolitycznych.

Otworzono 2 wykopy o łącznej powierzchni 135 m². Z uwagi na wysoki poziom podma-
kania wody podskórnej nie osiągnięto calca.

Zarejestrowano:

- fragm. naczyń ze śladami dziegiu, wstępnie datowane na kulturę późnej ceramiki wstęgowej,
- liczne materiały kultury pucharów lejkowatych — fragm. naczyń, zabytki z kości i poroża, prawdopodobnie pozostałości drewnianych konstrukcji,
- materiały kultury amfor kulistych — fragm. naczyń, zabytki krzemienne i kościane, noszące ślady obróbki fragm. drewna,
- trudne do określenia materiały ze schyłku neolitu i początku epoki brązu,
- mało charakterystyczne materiały kultury lużyckiej — m.in. fragm. drewna obrabiane-go ciesielsko.

Badania będą kontynuowane.